

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.8.2010
KOM(2010) 429 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i
Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych
wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, na mocy art. 10 tego
rozporządzenia**

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, na mocy art. 10 tego rozporządzenia

1. WPROWADZENIE

Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty¹, zwane w dalszej części niniejszego sprawozdania „rozporządzeniem w sprawie kontroli środków pieniężnych”, weszło w życie dnia 15 grudnia 2005 r. W art. 10 tego rozporządzenia zawarto wymóg, aby Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z jego stosowania 4 lata po wejściu rozporządzenia w życie.

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych ma zastosowanie od dnia 15 czerwca 2007 r. i ze względu na fakt, że to data niedawna, zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja skoncentrowały się na stworzeniu odpowiednich struktur i opracowaniu właściwych procedur umożliwiających zharmonizowane wdrożenie tego rozporządzenia.

Rozpoczynając proces oceny, Komisja w lipcu 2008 r. rozesłała do państw członkowskich kwestionariusze. Odpowiedzi państw członkowskich na ten kwestionariusz², a następnie przeprowadzona podczas kilku spotkań z państwami członkowskimi w ramach „grupy roboczej ds. kontroli środków pieniężnych” debata zapewniły Komisji informacje wystarczające do sporządzenia niniejszego sprawozdania.

2. INFORMACJE OGÓLNE

2.1. Kontekst

2.1.1. *Prawodawstwo Unii Europejskiej (UE)*

Ramy prawne Unii Europejskiej dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy obejmują dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu³ zmienioną dyrektywami

¹ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9-12.

² Odpowiedzi na wszystkie kwestionariusze otrzymano przed dniem 25 lutego 2009 r.; wyjątkiem była Belgia, która nie udzieliła odpowiedzi na kwestionariusz. Informacje zawarte w niniejszym sprawozdaniu opierają się zatem na informacjach przedłożonych przez 26 państw członkowskich. W statystykach dotyczących środków pieniężnych uwzględniono wszystkie państwa członkowskie.

³ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15-36.

2007/64/WE, 2008/20/WE i 2009/110/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceńodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym⁴. Podobnie istotne znaczenie mają decyzja Rady 2000/642/WSiSW dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji oraz decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa. Uzupełnieniem powyższych ram jest antyterrorystyczna strategia finansowa UE obejmująca środki mające na celu poprawę wyników walki z finansowaniem terroryzmu.

Dyrektywa 2005/60/WE, która zastąpiła dyrektywę 1991/308/EWG, zawiera unijny mechanizm mający na celu zapobieganie praniu pieniędzy poprzez monitorowanie transakcji dokonywanych za pośrednictwem instytucji kredytowych i finansowych oraz w ramach określonych grup zawodowych. Ryzyko, że stosowanie mechanizmu będzie obchodzone poprzez przepływy środków pieniężnych w nielegalnych celach lub na potrzeby finansowania terroryzmu, doprowadziło do konieczności uzupełnienia tego środka wymogami kontrolnymi dotyczącymi środków pieniężnych wwożonych do UE lub wywożonych z UE.

W tym celu przyjęto rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych, w ramach którego podjęto próbę pogodzenia podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów, osób, usług i kapitału z zapobieganiem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w kontekście jednolitego rynku oraz unii gospodarczej i walutowej.

2.1.2. Aspekty międzynarodowe

Głównym partnerem w zakresie zapewniania skuteczności rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych jest Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz jej powiązany organ regionalny – Moneyval. Ten organ międzyrządowy ustanowiony na szczycie G7 w Paryżu w 1989 r. wspiera strategię rządową w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Powyższe cele realizuje, wydając zalecenia i wytyczne oraz sprawdzając zgodność ze swoimi zaleceniami za pomocą systemu wzajemnej oceny, tak aby wywierać stały nacisk na swoich członków w celu zapewnienia skutecznych środków przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych transponuje w UE IX zalecenie specjalne FATF w sprawie przewoźników środków pieniężnych. Dyskusje na temat procedur zawartych w IX zaleceniu specjalnym oraz sprawozdania z oceny i z postępów przygotowane przez osoby oceniające z FATF były wielokrotnie bodźcami do wprowadzania dalszych ulepszeń w kontroli środków pieniężnych w państwach członkowskich.

FATF uznała niedawno UE za ponadnarodową jurysdykcję w zakresie zastosowania IX zalecenia specjalnego w sprawie przewoźników środków pieniężnych. Fakt ten powoduje konieczność stosowania się do pewnych kryteriów, takich jak właściwa

⁴

Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1-9.

wymiana odpowiednich informacji na poziomie ponadnarodowym oraz porównywalne programy szkoleń, gromadzenia danych, egzekwowania prawa i ukierunkowywania działań, opracowywane i stosowane na szczeblu ponadnarodowym.

2.2. Kluczowe elementy rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych

2.2.1. *Obowiązek złożenia deklaracji*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych wprowadza jednolite podejście UE do kontroli środków pieniężnych w oparciu o system obowiązkowego zgłaszania środków pieniężnych o wartości 10 000 EUR lub wyższej wwożonych do UE lub wywożonych z UE. Podróżujący muszą przedkładać wskazanym właściwym organom dane dotyczące składającego deklarację, właściciela i odbiorcy, jak również kwoty, rodzaju, pochodzenia, zamierzonego celu przeznaczenia i przewozu deklarowanych środków pieniężnych. Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie określa ani sposobu – tzn. ustnie, na piśmie bądź drogą elektroniczną – ani formatu tej deklaracji.

2.2.2. *Wyznaczenie uprawnień właściwych organów*

Aby zapewnić przestrzeganie obowiązku złożenia deklaracji, krajowe właściwe organy muszą mieć uprawnienia do kontrolowania osób fizycznych, ich bagażu i środków transportu. W przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji możliwe jest zatrzymanie środków pieniężnych i nałożenie sankcji.

2.2.3. *Zapisywanie i przetwarzanie informacji*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych zobowiązuje państwa członkowskie do zapisywania i przetwarzania wszystkich informacji, otrzymywanych w drodze deklaracji lub przeprowadzanych kontroli oraz do udostępniania tych informacji krajowej jednostce analityki finansowej (FIU) państwa członkowskiego, przez które podróżujący wjeżdża do UE lub opuszcza UE.

2.2.4. *Wymiana informacji*

W przypadku zaistnienia przesłanek, że dane kwoty środków pieniężnych są powiązane z jakimikolwiek działaniami sprzecznymi z prawem, związanymi z przepływem środków pieniężnych, możliwe jest przeprowadzenie wymiany informacji z organami w innych państwach członkowskich, a informacje zostaną przesłane do Komisji, jeżeli będzie mieć miejsce negatywny wpływ na interesy finansowe UE.

Zgodnie z istniejącymi porozumieniami na temat wzajemnej pomocy administracyjnej informacje uzyskane na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych mogą być również przekazywane państwu trzeciemu pod warunkiem zachowania zgodności z właściwymi krajowymi i unijnymi przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich.

2.2.5. *Zagadnienia związane z poufnością*

Wszystkie informacje uzyskane w ramach rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych są poufne. Wszelkie dane osobowe należy traktować zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych. W przypadkach, w których zostanie to uznane za niezbędne, zastosowanie mają zasady klasyfikowania informacji zapewniające bezpieczeństwo danych.

2.3. **Kontrola przepływów środków pieniężnych w obrębie Unii Europejskiej**

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie narusza krajowych środków kontrolowania przepływów środków pieniężnych w UE. Takie środki krajowe muszą być jednak zgodne z art. 65 Traktatu o funkcjonowaniu UE, który daje państwom członkowskim prawo do ustanowienia procedur deklarowania przepływu kapitału do celów informacji administracyjnej bądź statystycznej lub podejmowania środków uzasadnionych powodami związanymi z porządkiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym, pod warunkiem że nie stanowią one arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału.

Tego typu wewnątrzunijne kontrole środków pieniężnych na granicach z innymi państwami członkowskimi są stosowane przez następujące państwa członkowskie⁵: BE, BG, CY, DE, DK, ES, FR, IT, MT, PL oraz PT. W tym celu korzystają one z obowiązkowych systemów deklaracji z progiem w wysokości 10 000 EUR – z wyjątkiem PT, gdzie deklaracja jest dobrowolna, o ile osoba fizyczna nie zostanie poddana kontroli. AT nie ogranicza kontroli środków pieniężnych do swoich granic, ale stosuje je na całym swoim terytorium. ES, podobnie jak AT, wprowadziła krajowe środki kontrolne, jednak w odniesieniu do kwot w wysokości co najmniej 100 000 EUR. UK nie wprowadziło rutynowych wewnątrzunijnych kontroli środków pieniężnych, ale na terytorium UK urzędnicy stosują (wyrwykowe) kontrole pasażerów i ich bagażu pod kątem przewożonej gotówki. IE stosuje procedurę podobną do tej w UK, jednak próg dla środków pieniężnych wynosi 6 438 EUR. CZ, EE, EL, FI, HU, LV, LT, LU, NL, RO, SL, SK, SE nie stosują żadnej formy wewnątrzunijnych kontroli środków pieniężnych.

3. **STOSOWANIE ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE KONTROLI ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH**

3.1. **Kontekst**

3.1.1. *Właściwe organy*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie określa, który organ powinien zostać wyznaczony przez państwo członkowskie jako właściwy organ. W praktyce 23 państwa członkowskie jako właściwe organy wyznaczyły służby celne. DK i EE wyznaczyły organy podatkowe i celne. Dwa inne państwa członkowskie, PL i UK, wyznaczyły służby celne i straż graniczną.

⁵ Informacje dotyczące wewnątrzunijnych kontroli środków pieniężnych, przedstawione w niniejszym sprawozdaniu, nie przesądzają o ewentualnym stanowisku Komisji w sprawie zgodności tych środków krajowych z art. 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Różnice pomiędzy państwami członkowskimi odzwierciedlone są w zróżnicowaniu innych zaangażowanych organów, takich jak: federalna policja (kryminalna), FIU, agencja ochrony i przeciwdziałania terroryzmowi, straż graniczna, rządy regionalne, skarb państwa, wydziały walki z oszustwami lub służby dochodzeniowe i organy sądowe. Najczęściej partnerami we wdrażaniu kontroli środków pieniężnych są władze policyjne i FIU. W 16 państwach członkowskich współpraca między organami opiera się na pisemnych porozumieniach o współpracy. Jedna trzecia państw członkowskich utworzyła komórki wywiadowcze lub grupy robocze wspólne dla właściwych organów.

3.1.2. Definicja środków pieniężnych

Definicja środków pieniężnych zawarta w rozporządzeniu w sprawie kontroli środków pieniężnych pochodzi z definicji wykorzystanej przez FATF w IX zaleceniu specjalnym i obejmuje zbywalne papiery na okaziciela oraz gotówkę. Państwa członkowskie nie zgłaszały jak dotąd poważniejszych trudności z zastosowaniem tej definicji. Nie obejmuje ona złota ani metali czy kamieni szlachetnych. Niektóre państwa członkowskie poinformowały o istnieniu krajowych przepisów podobnych do obowiązku złożenia deklaracji w sprawie środków pieniężnych a dotyczących złota lub metali czy kamieni szlachetnych [BG, DE, AT (na terytorium AT), CY, CZ i PL]. Definicja nie obejmuje również elektronicznych portmonetek. Jedno państwo członkowskie (DE) poinformowało, że jego przepisy krajowe zawierają obowiązek złożenia deklaracji w sprawie pieniądza elektronicznego.

3.2. Obowiązek złożenia deklaracji

Każda osoba fizyczna wjeżdżająca na terytorium UE lub opuszczająca je ma prawny obowiązek przedłożenia władzom państwa członkowskiego, przez które wjeżdża na terytorium UE lub opuszcza je, czyli w pierwszym punkcie wjazdu do UE oraz ostatnim punkcie opuszczania UE, deklaracji w sprawie przewożonej kwoty w wysokości 10 000 EUR lub wyższej.

3.2.1. Zwiększenie świadomości w zakresie obowiązku złożenia deklaracji

W celu zagwarantowania, że podróżni są świadomi obowiązku złożenia deklaracji, przygotowano kampanie na poziomie krajowym i unijnym, które są stale wznawiane. Na poziomie UE przygotowano i rozdystrybuowano plakat (10 000 egzemplarzy, w 22 językach), wielojęzyczne ulotki (401 520 egzemplarzy wydrukowano w 2007 r., zaś w lipcu 2009 r. dodrukowano 1 000 000 egzemplarzy uaktualnionej wersji), reklamy w formie artykułów w magazynach znajdujących się na pokładach samolotów (w czasopiśmie 10 największych linii lotniczych we wrześniu 2009 r.), strony internetowe (2007 r., uaktualnione w sierpniu 2009 r.) oraz animowany wideoklip (w 2007 r., uaktualniony w listopadzie 2009 r., w 7 językach). Podobne narzędzia, takie jak plakaty, strony internetowe, informacje dla zainteresowanych stron oraz informacje prasowe na temat wykrywania stosowano na poziomie krajowym.

Można wyciągnąć ogólny wniosek, że działania informacyjne dotyczące kontroli środków pieniężnych w znaczący sposób przyczyniły się do zwiększenia świadomości podróżnych w kwestii obowiązku składania deklaracji w sprawie środków pieniężnych, chociaż tylko 4 państwa członkowskie monitorowały wyniki

kampanii informacyjnej i w żadnym z przypadków nie wykorzystano narzędzi monitorowania do pomiaru wydajności lub skuteczności kampanii informacyjnych.

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie przewiduje wyraźnego obowiązku prowadzenia kampanii informacyjnych, jednak niemal wszystkie państwa członkowskie uznały konieczność podjęcia działań informacyjnych. 17 państw członkowskich poinformowało, że prowadzi stałą kampanię informacyjną dotyczącą kontroli środków pieniężnych celem zapewnienia stałego podnoszenia świadomości na temat tej kwestii. Niektóre państwa członkowskie uznały za konieczne włączenie do rozporządzenia obowiązku podnoszenia świadomości w zakresie kontroli środków pieniężnych, ponieważ ułatwiłoby to kontakty z władzami lotnisk dotyczące umieszczania tam materiałów informacyjnych.

3.2.2. *Miejsce składania deklaracji*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych wymaga, by osoby fizyczne składały deklarację na temat środków pieniężnych właściwym organom państwa członkowskiego, przez które wjeżdżają na terytorium UE lub opuszczają terytorium UE. Zasadniczo realizacja tego wymogu nie stanowi trudności dla państw członkowskich.

Tranzyt

W przypadku pasażerów przelatujących tranzytem trudno jest spełnić obowiązek złożenia deklaracji w sprawie środków pieniężnych w pierwszym punkcie wjazdu na terytorium UE lub w ostatnim porcie przy opuszczaniu terytorium UE ze względu na zróżnicowanie lotniskowej infrastruktury tranzytowej. Obiekty przeznaczone do przyjmowania deklaracji w sprawie środków pieniężnych w strefach tranzytu są nieliczne i zróżnicowane, a czas pomiędzy lotami jest zbyt krótki.

Właściwym władzom państw członkowskich trudno jest zapewnić zharmonizowane kontrole podróży tranzytowych. Przeprowadzanie takich kontroli utrudniają brak czasu, brak odpowiedniego wyposażenia kontrolnego wynikający z różnic w lotniskowej infrastrukturze tranzytowej oraz oddzielne kanały transportowania bagażu podręcznego i bagażu rejestrowanego.

Specjalna grupa projektowa specjalistów ds. kontroli środków pieniężnych prowadziła prace nad tym zagadnieniem i doszła do wniosku, że konieczna jest zmiana art. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych, tak aby połączyć procedury kontroli środków pieniężnych z procedurami stosowanymi przy kontroli bagażu pasażerów przewidzianymi w art. 192-194 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁶.

3.2.3. *Metody składania deklaracji*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych umożliwia przedkładanie informacji na temat deklaracji w sprawie środków pieniężnych na piśmie, ustnie lub drogą elektroniczną. Większość państw członkowskich wybrało opcję deklaracji

⁶ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1-766.

pisemnych. Tylko DK, AT i ES dopuszczają składanie deklaracji ustnych, które przekształcane są przez służby celne w dokumenty na piśmie. Składanie deklaracji elektronicznych możliwe jest w AT (tylko w odniesieniu do zawodowych przewoźników środków pieniężnych), ES i PL. W drugim kwartale 2009 r. 90 % deklaracji w sprawie środków pieniężnych złożono na piśmie, 9,7 % drogą elektroniczną, zaś 0,3 % ustnie. Wszystkie państwa członkowskie przygotowały formularze przewidujące podawanie wszystkich danych wymaganych minimalnie na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych.

Wstępny etap wdrożenia pokazał, że wykorzystanie wspólnego formularza deklaracji w istotny sposób przyczyniłoby się do poprawy (elektronicznej) wymiany informacji na temat deklaracji w sprawie środków pieniężnych. Ułatwiłoby to również międzynarodowym podróżnym zrozumienie, czego się od nich oczekuje, co poprawiłoby spełnianie przez podróżnych wymagań w tym obszarze.

W tym celu opracowano Europejski Wspólny Formularz Deklaracji. Z formularza tego korzysta obecnie 16 państw członkowskich: AT, CY, DK, EE, EL, FI, HU, IE, LU, MT, NL, PL, PT, RO, SE oraz SI. Inne państwa członkowskie rozważają wprowadzenie wspólnego formularza w przyszłości (BG, DE, LV, SK) lub też używają już obecnie formularzy bardzo podobnych do wspólnego formularza: ES, FR, LT. W niemal wszystkich państwach członkowskich deklaracje w sprawie środków pieniężnych mogą być składane w językach urzędowych państwa, w którym należy złożyć deklarację, oraz dodatkowo w języku angielskim. Niektóre państwa członkowskie przyjmują i dopuszczają składanie deklaracji w sprawie środków pieniężnych w innych powszechnie znanych językach UE.

3.2.4. *Statystyki dotyczące deklaracji w sprawie środków pieniężnych*

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie zawiera żadnych konkretnych wymogów dotyczących dostarczania statystyk. Państwa członkowskie wyraziły jednak zgodę na przekazywanie Komisji ich danych statystycznych na temat złożonych deklaracji oraz uzyskanych wyników kontroli⁷. Błędne deklaracje w sprawie środków pieniężnych lub ustalenia powstałe w wyniku kontroli określane są w statystykach jako „zapisy” (zob. szczegółowe informacje podane w pkt. 3.4.2.).

W załączniku 1 przedstawiono statystyki dotyczące deklaracji w sprawie środków pieniężnych zgromadzone przez wszystkie państwa członkowskie od dnia 15 czerwca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.

W tym okresie państwa członkowskie otrzymały 178 351 deklaracji w sprawie środków pieniężnych na całkowitą kwotę stanowiącą równowartość 79 922 mln EUR. Zgromadzono 101 824 deklaracje w sprawie środków pieniężnych składane w momencie wjazdu oraz 76 527 deklaracji składanych w momencie wyjazdu.

W załączniku 2 zestawiono w graficznej formie dane sprawozdawcze podane przez państwa członkowskie dotyczące zebranych deklaracji w sprawie środków pieniężnych, jak również pokazano istotne różnice.

⁷ Zgoda ta zakłada, że państwa członkowskie przesyłają dane statystyczne dotyczące środków pieniężnych, które nie obejmują danych dotyczących wewnątrzunijnych deklaracji i kontroli dotyczących środków pieniężnych.

W okresie objętym raportem DE, IT i FR odpowiadały za odpowiednio 25 %, 22,5 % i 13 % całkowitej liczby otrzymanych deklaracji w sprawie środków pieniężnych; następne pozycje przypadły ES (9 %), LT (4,5 %), PL (4 %), UK (3,5 %) oraz BG (3 %).

Konieczne jest dalsze monitorowanie tych statystyk w celu zwiększenia harmonizacji wdrażania kontroli środków pieniężnych w państwach członkowskich.

W załączniku 3 pokazano, że liczba deklaracji w sprawie środków pieniężnych złożonych w państwach członkowskich wzrosła gwałtownie do końca 2008 r. (z poziomu 13 196 deklaracji w sprawie środków pieniężnych w trzecim kwartale 2007 r. do poziomu 28 210 deklaracji w ostatnim kwartale 2008 r.). Liczba ta spadła do 27 236 deklaracji w drugim kwartale 2009 r. Ten sam schemat można zaobserwować w załączniku 4 w odniesieniu do równowartości kwoty w EUR objętej tymi deklaracjami (5 432 mln EUR w trzecim kwartale 2007 r., 13 051 mln EUR w ostatnim kwartale 2008 r. i 9 496 mln EUR w drugim kwartale 2009 r.). Jest bardzo prawdopodobne, że liczba deklaracji w sprawie środków pieniężnych i kwota nimi objęta są rezultatem ogólnego spadku działalności gospodarczej w 2009 r. związanego z kryzysem w sektorze bankowym.

W drugim kwartale 2009 r. ponad 63 % deklaracji w sprawie środków pieniężnych złożono na lotniskach, 30 % na granicznych przejściach drogowych, 5 % w portach, a 2 % na granicznych przejściach kolejowych. 86,2 % deklaracji złożyli prywatni przewoźnicy środków pieniężnych, zaś 13,8 % zawodowi przewoźnicy środków pieniężnych.

3.3. Informacje na temat uprawnień organów krajowych w zakresie kontroli

3.3.1. *Kompetencje w zakresie kontroli w państwach członkowskich*

Kontrola w państwach członkowskich koncentruje się na złożonych deklaracjach, pasażerach, bagażu i środkach transportu. Wszystkie państwa członkowskie informują, że przeprowadzają weryfikacje fizyczne. Niemal wszystkie państwa członkowskie korzystają z urządzeń do skanowania. 4 państwa członkowskie wykorzystują psy policyjne do kontroli środków pieniężnych.

W celu zapewnienia wydajnych i skutecznych kontroli niezbędne jest wykorzystanie odpowiedniej strategii zarządzania ryzykiem. 12 państw członkowskich poinformowało o wykorzystaniu specjalnej strategii krajowej związanej z kontrolą środków pieniężnych. Inne państwa członkowskie poinformowały o wykorzystaniu kryteriów analizy ryzyka do kontroli środków pieniężnych w miejscach wjazdu na terytorium UE i opuszczania go. 17 państw członkowskich wskazało, że stosują profilowanie ryzyka w odniesieniu do kontroli środków pieniężnych, zaś 18 państw członkowskich poinformowało o stosowaniu ostrzeżeń wywiadowczych w związku z kontrolami środków pieniężnych poprzez otrzymywanie lub wydawanie tego rodzaju ostrzeżeń. 4 państwa członkowskie poinformowały o podjęciu wspólnych, krajowych, ukierunkowanych działań we współpracy z innymi właściwymi organami.

3.3.2. *Wyniki kontroli*

Zapisy zarejestrowane przez państwa członkowskie (zob. załącznik 1) zawierają w sumie 13 019 przypadków i odpowiadają kwocie 1 632 mln EUR. Najwięcej wykrytych zapisów odnotowały następujące kraje: DE (40 %), FR (20 %), IT (12 %), UK (10 %), NL (6 %), PT (4 %) i ES (4 %). Graficzne zestawienie zawarte w załączniku 5 dotyczące liczby zapisów pokazuje te istotne różnice.

Kilka państw członkowskich nie podało żadnych informacji o zapisach lub też podało nieznaczną ich liczbę. W niektórych przypadkach odzwierciedla to raczej niemożność uzyskania przez państwo członkowskie danych na poziomie centralnym niż rzeczywisty brak kontroli (zob. informacje podane w pkt. 3.4.2). Inne państwa członkowskie informują o bardzo dużej liczbie zapisów w porównaniu z liczbą złożonych spontanicznie deklaracji w sprawie środków pieniężnych (zob. załącznik 6). Dokładne monitorowanie wyników kontroli umożliwi wykrycie możliwych różnic w podejściach do kontroli pomiędzy państwami członkowskimi i prowadzenie w odniesieniu do nich działań następczych, pozwalając tym samym na dokonanie ewentualnych korekt w celu zapewnienia pełnej harmonizacji podejścia państw członkowskich do takiej kontroli.

Liczba zapisów stale rosła, od 552 przypadków w trzecim kwartale 2007 r. do 2 300 przypadków w drugim kwartale 2009 r. (zob. załącznik 7). Kwota w przeliczeniu na EUR odpowiadająca tym zapisom, wyszczególniona w załączniku 8, była dość stabilna w przedmiotowym okresie z wyjątkiem zapisów za ostatni kwartał 2008 r., co było wynikiem wykrycia w Niemczech niezadeklarowanego zbywalnego papieru na okaziciela o dużej wartości (33 mln EUR w trzecim kwartale 2007 r., 1 149 mln EUR w ostatnim kwartale 2008 r., 72,5 mln EUR w drugim kwartale 2009 r.).

3.4. **Informacje na temat zapisywania i przetwarzania**

3.4.1. *Rejestracja i przetwarzanie deklaracji w sprawie środków pieniężnych*

Wszystkie państwa członkowskie poinformowały, że rejestrują informacje na temat deklaracji w sprawie środków pieniężnych. 14 państw członkowskich rejestruje deklaracje w automatycznej centralnej bazie danych. W większości przypadków jest to niezależna baza na poziomie centralnym, czasami z bezpośrednim dostępem dla krajowych FIU (w przypadku dwóch państw członkowskich centralna baza danych prowadzona jest przez krajową FIU). W większości przypadków do zarejestrowanych informacji nie mają obecnie dostępu inne właściwe organy, takie jak krajowe FIU.

Państwa członkowskie, które przekazały, że nie prowadzą automatycznej rejestracji deklaracji w sprawie środków pieniężnych, zazwyczaj wykorzystują pliki Excel lub lokalną bazę danych.

3.4.2. *Rejestracja i przetwarzanie niedobrowolnych deklaracji w sprawie środków pieniężnych i informacji uzyskanych w wyniku kontroli*

25 państw członkowskich poinformowało, że rejestruje i przetwarza informacje uzyskane z przeprowadzonych kontroli. Jedno państwo członkowskie poinformowało, że nie gromadzi tego rodzaju informacji, mimo że art. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli środków finansowych wyraźnie wymaga tego od

państw członkowskich. 12 państw członkowskich rejestruje informacje w automatycznej centralnej bazie danych. Inne państwa członkowskie rejestrują informacje w bazach danych w lokalnych punktach kontroli celnej. Jedno państwo członkowskie powiadomiło, że rejestrowane są wyłącznie wykryte nieprawidłowości, a inne, że rejestruje jedynie wyniki szczegółowych kontroli.

3.4.3. *Rejestracja i przetwarzanie informacji na temat zatrzymanych środków pieniężnych*

Procedury zatrzymywania środków pieniężnych nie są obowiązkowe, jako że art. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych wskazuje, że środki pieniężne MOGA zostać zatrzymane na mocy decyzji administracyjnej. 23 państwa członkowskie informują o rejestrowaniu i przetwarzaniu informacji na temat zatrzymanych środków pieniężnych. SE i FR poinformowały, że nie rejestrują tego rodzaju informacji. W odniesieniu do PL i BE informacje nie są dostępne.

15 państw członkowskich (AT, BG, CY, DE, EE, ES, FI, IE, IT, LV, LT, NL, PT, SL i UK) rejestruje zatrzymane środki pieniężne w centralnej bazie danych. 7 państw członkowskich (DK, EL, LU, HU, RO, SK i SE) odwołuje się do baz danych w lokalnych punktach kontroli celnej, zaś CZ przekazują takie informacje bezpośrednio do krajowej FIU.

Państwa członkowskie nie przekazują obecnie Komisji statystyk na temat zatrzymanych środków pieniężnych. W najbliższej przyszłości nowy moduł systemu informacji celnej (CIS) OLAF-u umożliwi państwom członkowskim wprowadzanie wszystkich informacji związanych z zatrzymywaniem środków pieniężnych.

3.5. **Informacje udostępniane jednostkom analityki finansowej**

21 państw członkowskich z własnej inicjatywy udostępnia swoim krajowym FIU wszystkie informacje na temat deklaracji w sprawie środków pieniężnych. Jedynie FI, IT i UK zgłosiły, że udostępniają takie informacje na żądanie, natomiast CY i HU udostępniają krajowym FIU informacje tylko na temat podejrzanych przypadków. FIU uzyskuje informacje pocztą elektroniczną lub zwykłą, w pismach urzędowych lub poprzez natychmiastowy dostęp do bazy danych dotyczących deklaracji w sprawie środków pieniężnych. Częstotliwość dostarczania powyższych informacji jest różna – od natychmiastowego przesyłu poprzez bezpośredni dostęp do baz danych, po codzienną, tygodniową lub miesięczną bądź, maksymalnie, trzymiesięczną lub kwartalną częstotliwość (2 państwa członkowskie).

Niektóre państwa członkowskie zgłaszają, że stosują szybsze procedury informowania krajowych FIU w przypadkach, w których informacje dotyczą wykrycia podejrzanych przepływów środków pieniężnych.

Zgodnie ze sprawozdaniem większość państw członkowskich (AT, BG, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, HU, IE, IT, LU, MT, NL, RO, SK, SL, SE i UK) udostępnia krajowym FIU informacje o podejrzanych deklaracjach w sprawie środków pieniężnych (brak informacji w odniesieniu do BE, FR, PL i PT). Niektóre państwa członkowskie (LV, DE, LT) udostępniają informacje krajowym FIU poprzez zorganizowany, bezpośredni dostęp krajowych FIU do bazy danych ze wszystkimi informacjami na temat deklaracji w sprawie środków pieniężnych. ES i NL

utrzymują już w krajowym FIU centralną bazę danych z informacjami na temat środków pieniężnych.

Krajowe różnice w organizacji FIU i w relacjach z innymi właściwymi organami utrudniają przedstawianie propozycji na temat bardziej zharmonizowanych procedur wymiany informacji między służbami celnymi a FIU.

Zgodnie ze sprawozdaniem 16 państw członkowskich stosuje systemy kontroli przepływów kwot środków pieniężnych poniżej progu w wysokości 10 000 EUR w przypadkach, gdy istnieją przesłanki wskazujące na nielegalne działania w związku z przepływem środków pieniężnych, powszechnie znanych jako *smurfing*. Możliwość tę przewidziano w art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. Większość państw członkowskich udostępnia krajowym FIU również powyższą informację.

3.6. Wymiana informacji między państwami członkowskimi oraz z Komisją

Ze względu na brak komitetu, który mógłby wspierać Komisję w zapewnieniu funkcjonowania rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych, Komisja ustanowiła ze wszystkimi państwami członkowskimi stałą grupę roboczą, która spotyka się trzy razy w roku. Grupa robocza jest finansowana z programu ramowego Cła 2013, który finansuje działania związane ze współpracą między państwami członkowskimi a Komisją. Grupa robocza koncentruje się na usprawnieniu wymiany informacji, harmonizacji procedur, ustanowieniu najlepszych praktyk i tworzeniu odpowiedniego środowiska dla władz państw członkowskich do wymiany poglądów w zakresie wdrażania rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. W tym celu przygotowano podręcznik wytycznych w sprawie kontroli środków pieniężnych, przyjęty ostatnio przez powyższą grupę roboczą. Państwa członkowskie i Komisja mogą skorzystać z procedury komitetowej, aby zapewnić wyższy poziom harmonizacji.

Co więcej, w ramach bezpiecznego narzędzia ekstranetu utworzono specjalną, wirtualną grupę interesu, co umożliwi administracjom publicznym dzielenie się informacjami i uczestniczenie w forach dyskusyjnych. Zawarto tam również informacje na temat centralnych punktów kontaktowych państw członkowskich oraz całodobowych punktów kontaktowych w celu umożliwienia szybkiej wymiany informacji między właściwymi organami. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za aktualizowanie tych informacji.

3.6.1. Wymiana informacji między państwami członkowskimi

Zgodnie ze sprawozdaniem państwa członkowskie wymieniają się informacjami na temat kontroli środków pieniężnych za pomocą szerokiego zakresu środków. Obejmują one system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) OLAF-u, ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego⁸. Państwa członkowskie wymieniają się też informacjami o ryzyku za pośrednictwem elektronicznego systemu informacji o ryzyku (RIF) ustanowionego w ramach Wspólnotowego Celnego Systemu Zarządzania Ryzykiem zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny⁹. Wspominano również o

⁸ Dz.U. L. 82 z 22.3.1997, s. 1-16.

⁹ Dz.U. L. 302 z 19.10.1992, s. 1-50.

bezpośrednich kontaktach, poprzez centralne punkty kontaktowe do celów kontroli środków pieniężnych, między funkcjonującymi urzędami celnymi, za pośrednictwem wydziałów śledczych, punktów kontaktowych wymiaru sprawiedliwości i za pośrednictwem sieci oficerów łącznikowych ds. przestępczości podatkowej oraz o wykorzystaniu szczególnych aplikacji informatycznych Europolu.

W kontekście Grupy Roboczej Rady ds. Współpracy Celnej państwa członkowskie regularnie organizują wspólne ukierunkowane działania. Podczas prezydencji francuskiej zorganizowano wspólną operację celną „Athena” dotyczącą kontroli środków pieniężnych w odniesieniu do przewoźników środków pieniężnych.

3.6.2. *Wymiana informacji z Komisją*

Wszystkie państwa członkowskie zapewniają Komisji raz na kwartał statystyki dotyczące wdrożenia rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. Powyższe statystyki są przetwarzane i udostępniane wszystkim państwom członkowskim.

Za pośrednictwem AFIS państwa członkowskie zapewniają COM informacje na temat przypadków, w których istnieją przesłanki wskazujące na to, że kwoty środków pieniężnych obejmują wpływy pochodzące z przestępstwa lub są związane z jakimikolwiek innymi działaniami sprzecznymi z prawem mającymi niekorzystny wpływ na interesy finansowe UE. Moduł CIS, który stanowi część systemu AFIS, umożliwi państwom członkowskim uwzględnianie informacji na temat zatrzymanych, zajętych bądź skonfiskowanych środków pieniężnych. Informacje związane z dochodzeniami prowadzonymi przez organy celne muszą być wprowadzane do bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych (FIDE) w systemie AFIS, umożliwiając weryfikację, czy dana osoba lub przedsiębiorstwo była lub było przedmiotem dochodzenia w jednym z państw członkowskich. W FIDE umieszczonych została niewielka liczba spraw, natomiast moduł CIS jeszcze nie funkcjonuje.

3.6.3. *Statystyki dotyczące wymiany informacji*

W przypadkach, w których istnieją przesłanki wskazujące na to, że kwoty zadeklarowanych lub wykrytych środków pieniężnych są związane z jakimikolwiek działaniami sprzecznymi z prawem i powiązanymi z przepływem środków pieniężnych, państwo członkowskie może wymieniać informacje zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. Państwa członkowskie zgłosiły kilka przypadków i wskazują, że ustalenie ich ilości jest trudne, ponieważ informacje zazwyczaj wymienia się na zasadzie *ad hoc* w formie bezpośrednich kontaktów między pracownikami wymiaru sprawiedliwości, o których służby centralne nie są powiadamiane. Komisja, uznając wagę właściwej wymiany informacji, ustanowiła wraz z państwami członkowskimi grupę projektową w celu usprawnienia wymiany informacji.

3.7. **Wymiana informacji z państwami trzecimi**

Rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych nie nakłada obowiązku wymiany informacji z państwami trzecimi. Państwa członkowskie dokonywały takiej wymiany poprzez międzynarodowe porozumienia o wzajemnej pomocy, bezpośredni kontakt z centralnymi punktami kontaktowymi w państwach trzecich, sieci

współpracy służb celnych oraz za pośrednictwem sieci oficerów łącznikowych ds. przestępczości podatkowej. Wspomniano również o wymianie informacji za pośrednictwem krajowych FIU.

W ramach FATF Komisja podała ogólne informacje na temat funkcjonujących systemów.

Ze Stanami Zjednoczonymi wymieniono się najlepszymi praktykami i doświadczeniami na specjalnym posiedzeniu UE/US w kwietniu 2008 r. w ramach grupy roboczej ds. kontroli środków pieniężnych.

3.8. Zagadnienia związane z poufnością/ochroną danych / kwestie bezpieczeństwa

We wszystkich państwach członkowskich zastosowanie ma następujące prawodawstwo:

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i przepływu tych danych¹⁰, oraz

Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2001 r. (2001/844/WE, EWWiS, Euratom). Powyższa decyzja ustanawia zasady klauzuli tajności informacji w celu zagwarantowania bezpieczeństwa informacji¹¹.

Przepisy ogólne dotyczące poufności / przepisy dotyczące tajemnicy służbowej.

Zgodnie ze sprawozdaniem większość państw członkowskich (AT, BG, CY, CZ, DE, EL, ES, FI, FR, EE, HU, IE, IT, LV, MT, PL, RO, SE, SL i UK) podejmuje specjalne środki ochrony danych w odniesieniu do wymiany danych w związku z kontrolami środków pieniężnych. Brak informacji w odniesieniu do BE, LU i PT. W rzeczywistości większość państw członkowskich stosuje ogólne środki w zakresie ochrony danych osobowych. Co więcej, bardzo nieliczne państwa członkowskie zgłaszają podejmowanie środków w zakresie klauzuli poufności danych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa informacji. Cztery państwa członkowskie (DK, LT, NL i SK) wskazują, że środki w zakresie ogólnej ochrony danych, bezpieczeństwa danych i poufności mają również zastosowanie do danych dotyczących kontroli środków pieniężnych.

Można zatem stwierdzić, że większość państw członkowskich zapewnia ogólny minimalny poziom poufności lub ochrony danych osobowych w odniesieniu do informacji na temat kontroli środków pieniężnych. Kilka państw członkowskich przyjęło szczególne środki w odniesieniu do kontroli środków pieniężnych w celu zapewnienia ochrony uwzględnionych danych osobowych lub ustanowiły klauzulę poufności informacji na temat kontroli środków pieniężnych, aby zagwarantować bezpieczeństwo informacji.

¹⁰ Dz.U. L 281 z 23.11.95, s. 31-39.

¹¹ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

3.9. Sankcje

Wszystkie państwa członkowskie wprowadziły wymogi, które ustanawiają sankcje stosowane w przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji. Sankcje w większości państw członkowskich można uznać za proporcjonalne, odstraszające i skuteczne, z wyjątkiem kilku państw członkowskich, w których kwota sankcji administracyjnych jest zbyt niska, aby pełnić funkcję odstraszającą. Komisja poprosiła powyższe państwa członkowskie o szybkie naprawienie tej sytuacji.

18 państw członkowskich może stosować inne sankcje niż surowe sankcje administracyjne ustanowione w art. 9 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. Sankcje te obejmują zajęcie lub zatrzymanie środków pieniężnych w przypadku podejrzenia istnienia działań sprzecznych z prawem, (wyższe) grzywny, uwięzienie lub konfiskatę środków pieniężnych.

Państwa członkowskie nie mają obowiązku wysyłania do Komisji statystyk dotyczących nałożonych sankcji. Dostępne informacje *ad hoc* potwierdzają jednak, że większość państw członkowskich rzeczywiście nałożyła sankcje.

4. PODSUMOWANIE

Uwagi otrzymane przez państwa członkowskie świadczą o tym, że ostatnie działania wdrażające rozporządzenie w sprawie kontroli środków pieniężnych są ogólnie zadowalające. Państwa członkowskie zorganizowały właściwe organy, aby zapewnić, że pasażerowie spełniają obowiązek złożenia deklaracji, deklaracje w sprawie środków pieniężnych są przetwarzane, a kontrole pasażerów, bagażu i środków transportu są prowadzone. Wprowadziły one również system sankcji lub system zatrzymywania środków pieniężnych w przypadkach niespełnienia wymogów w zakresie deklaracji w sprawie środków pieniężnych. Państwa członkowskie zorganizowały się w celu zapewnienia, że informacje uzyskane z systemu deklaracji w sprawie środków pieniężnych są udostępniane krajowym FIU. W stosownych przypadkach wymieniają one informacje z innymi państwami członkowskimi, Komisją i państwami trzecimi, spełniając standardy poufności i ochrony danych. Ze względu na różnice między państwami członkowskimi w zakresie gromadzonych deklaracji w sprawie środków pieniężnych i wykonanych kontroli konieczne jest ściśle monitorowanie państw członkowskich w celu zwiększenia harmonizacji we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych przez te państwa. W stosownych przypadkach państwa członkowskie będą miały obowiązek podjąć działania naprawcze.

W kilku państwach członkowskich wykryto pewne uchybienia w rejestrowaniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji na temat kontroli oraz we wprowadzaniu krajowych sankcji. Komisja podejmuje konieczne działania w celu zapewnienia, że prawodawstwo UE w zakresie kontroli środków pieniężnych jest właściwie wdrażane we wszystkich państwach członkowskich.

5. ZALECENIA

Doświadczenie zdobyte w wyniku praktycznego zastosowania rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych pozwoliło na wyciągnięcie wniosku, że szczegółowy przegląd rozporządzenia NIE jest konieczny.

Pokazuje ono jednak również, że należy rozważyć wprowadzenie pewnych dostosowań w ramach prawnych dotyczących kontroli środków pieniężnych:

wprowadzenie zmian w art. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych w celu rozwiązania praktycznych trudności związanych z kontrolą w państwach członkowskich w odniesieniu do pasażerów tranzytowych;

wprowadzenie Wspólnego Formularza Deklaracji Środków Pieniężnych UE na podstawie Wspólnego Formularza Deklaracji stosowanego obecnie przez większość państw członkowskich w celu umożliwienia dalszej harmonizacji gromadzonych danych, zwiększenia świadomości podróżnych w tym zakresie oraz potencjalnej komputeryzacji;

wprowadzenie obowiązkowego wymogu sprawozdawczości (kwartalnie) do Komisji w odniesieniu do statystyk gromadzonych przez państwa członkowskie, aby zapewnić monitorowanie skuteczności rozporządzenia w sprawie kontroli środków pieniężnych. Powyższe wymogi obecnie opierają się na dobrowolnych porozumieniach;

wprowadzenie obowiązkowego wymogu zwiększania świadomości w odniesieniu do obowiązku zgłaszania deklaracji w sprawie środków pieniężnych. Obecnie wszelkie działania informacyjne podejmuje się na zasadzie dobrowolności;

wprowadzenie procedury komitetowej w celu zinstytucjonalizowania dyskusji z państwami członkowskimi na temat zapewnienia funkcjonowania rozporządzeniem w sprawie kontroli środków pieniężnych;

przewidzenie rozporządzenia wykonawczego Komisji w zakresie elementów technicznych, takich jak wzorzec Wspólnego Formularza Deklaracji czy treść wymogów sprawozdawczych.

Osiągnięcie większej harmonizacji byłoby możliwe już teraz poprzez wymianę najlepszych praktyk i zwiększenie harmonizacji procedur za pomocą prawa miękkiego, takiego jak wytyczne lub porozumienia techniczne między państwami członkowskimi za pośrednictwem grupy roboczej ds. kontroli środków pieniężnych. W celu osiągnięcia *pełnej* harmonizacji kontroli środków pieniężnych przy ich wwożeniu do UE i wywożeniu z UE konieczne będzie wprowadzenie *zmian* w rozporządzeniu w sprawie kontroli środków pieniężnych.

ZAŁĄCZNIK 1:

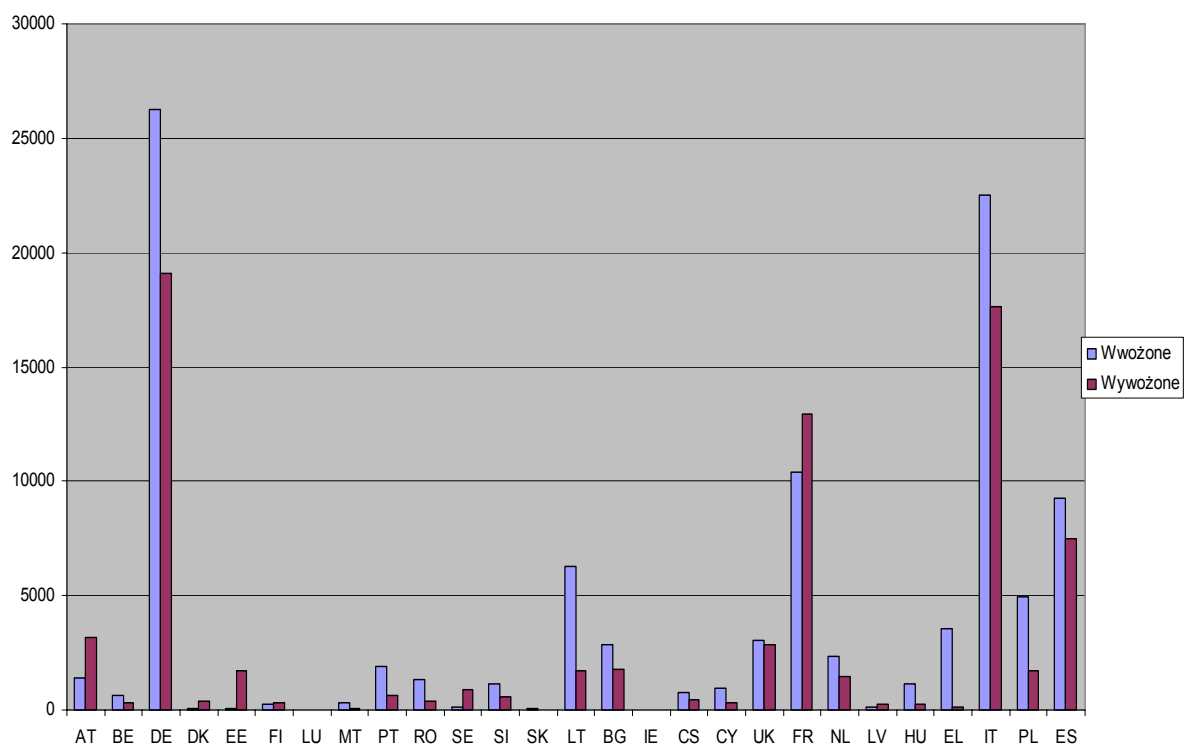
Statystyki podsumowujące deklaracje i zapisy w sprawie środków pieniężnych
- wszystkie państwa członkowskie-
3. kwartał 2007 r. – 2. kwartał 2009 r.

Dobrowolne deklaracje środków pieniężnych					Zapisy			
Kraj	Liczba deklaracji	Wwożone	Wywożone	Suma w euro	Wwożone	Wywożone	Ogółem	Suma w euro
AT	4589	1404	3185	5 631 564 366	4	12	16	1 394 484
BE	995	653	342	53 470 113	23	13	36	2 751 764
DE	45303	26239	19064	55 775 450 005	3272	1938	5210	996 985 476
DK	435	70	365	16 811 874	3	276	279	7 580 171
EE	1769	79	1690	1 091 682 756	5	3	8	225 823
FI	520	233	287	81 599 560	36	12	48	1 252 599
LU	15	7	8	1 150 540	0	0	0	0
MT	369	291	78	17116042,00	2	0	2	57 140
PT	2588	1932	656	212 936 525	324	179	503	31 511 113
RO	1729	1362	367	160 856 092	0	5	5	26 079
SE	1015	158	857	33 050 252	11	0	11	428 802
SI	1750	1167	583	3 027 662 737	50	10	60	3 604 333
SK	51	50	1	1 663 601	0	0	0	0
LT	8046	6302	1744	214 153 403	0	2	2	16 199
BG	4636	2870	1766	304 051 835	12	41	53	5 377 271
IE	24	9	15	680 755	4	12	16	336 430
CS	1227	762	465	420 463 999	2	0	2	36 655
CY	1240	935	305	47 741 670	14	20	34	870 916
UK	5895	3042	2853	203 555 076	341	926	1267	31 848 240
FR	23339	10373	12966	1 936 488 129	1572	984	2556	221 041 774
NL	3776	2321	1455	161 789 026	264	453	717	23 039 467
LV	369	123	246	84 639 062	4	0	4	942 263
HU	1380	1145	235	78 083 925	11	10	21	490 359
EL	3695	3550	145	123 303 936	2	8	10	1 243 525
IT	40194	22531	17663	8 745 018 735	796	801	1597	258 241 296
PL	6636	4943	1693	242 940 502	40	35	75	5 209 018
ES	16766	9273	7493	1 253 528 580	33	454	487	37 828 899
OGÓŁEM	178 351	101 824	76 527	79 921 453 095	6 825	6 194	13 019	1 632 340 096

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych
za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 2:

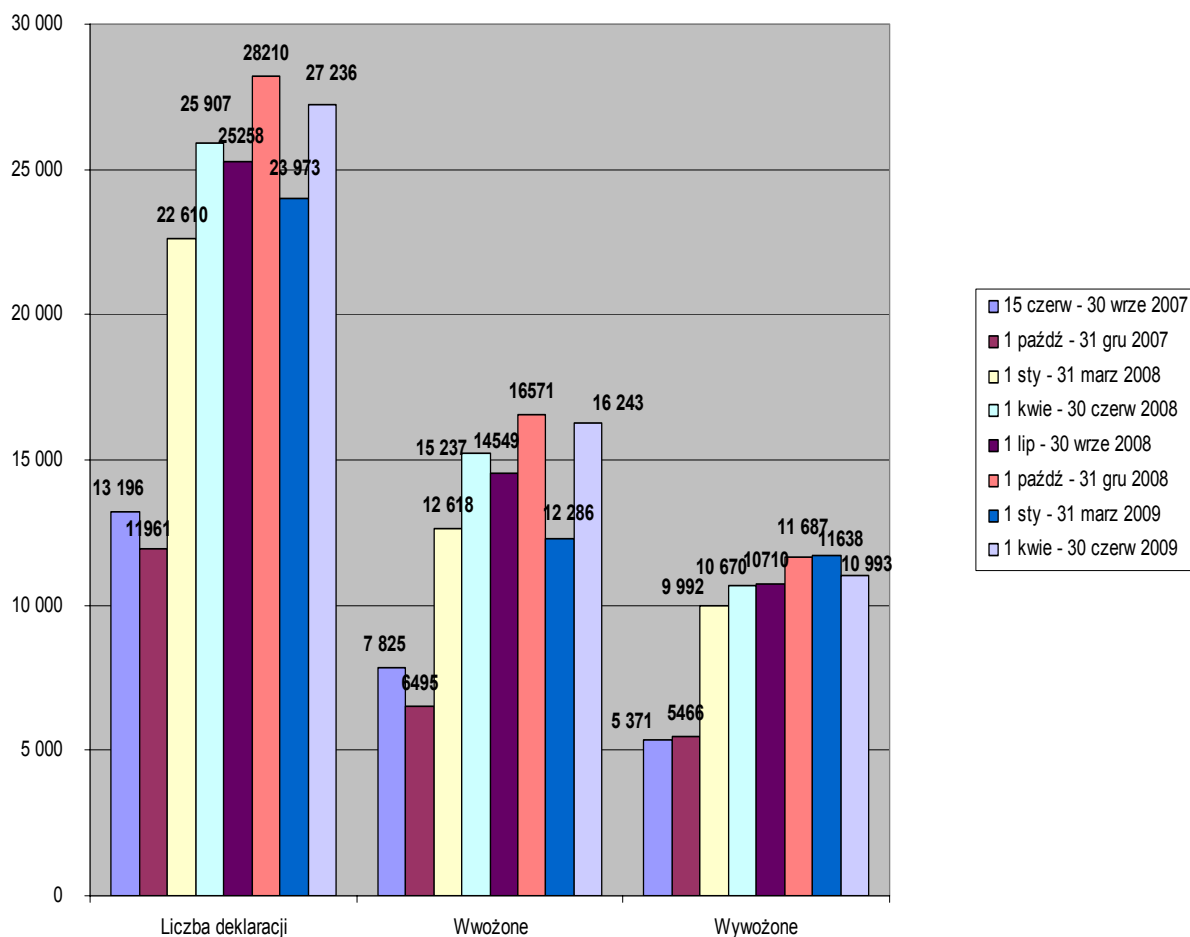
Liczba deklaracji w sprawie środków pieniężnych
– wszystkie państwa członkowskie -
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych
za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 3:

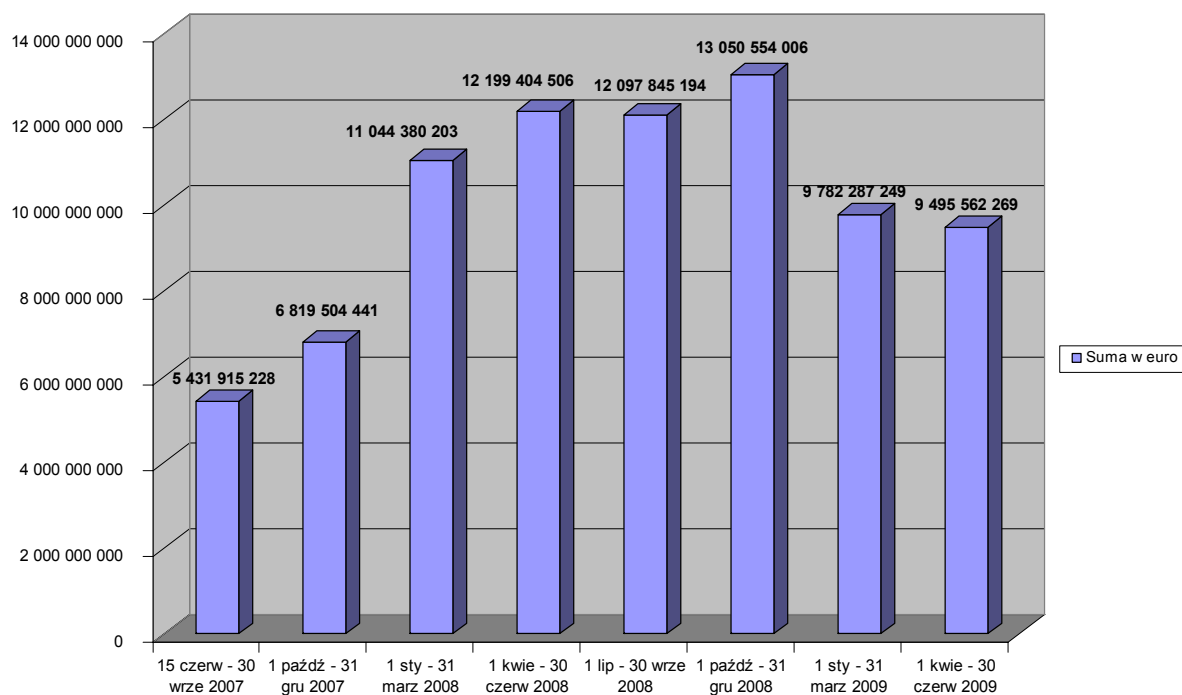
Zmiany w liczbie deklaracji w sprawie środków pieniężnych
– ogółem –
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych
za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 4:

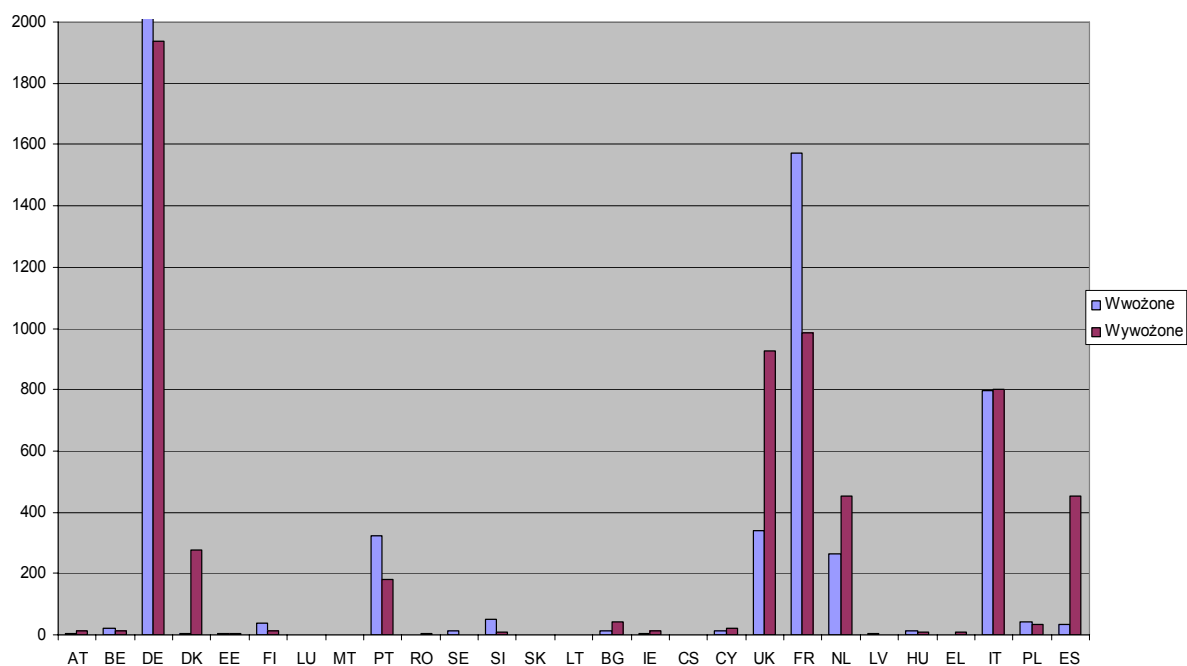
Zmiany w deklaracjach w sprawie środków pieniężnych (równowartość w EUR)
– ogółem –
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych
za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 5:

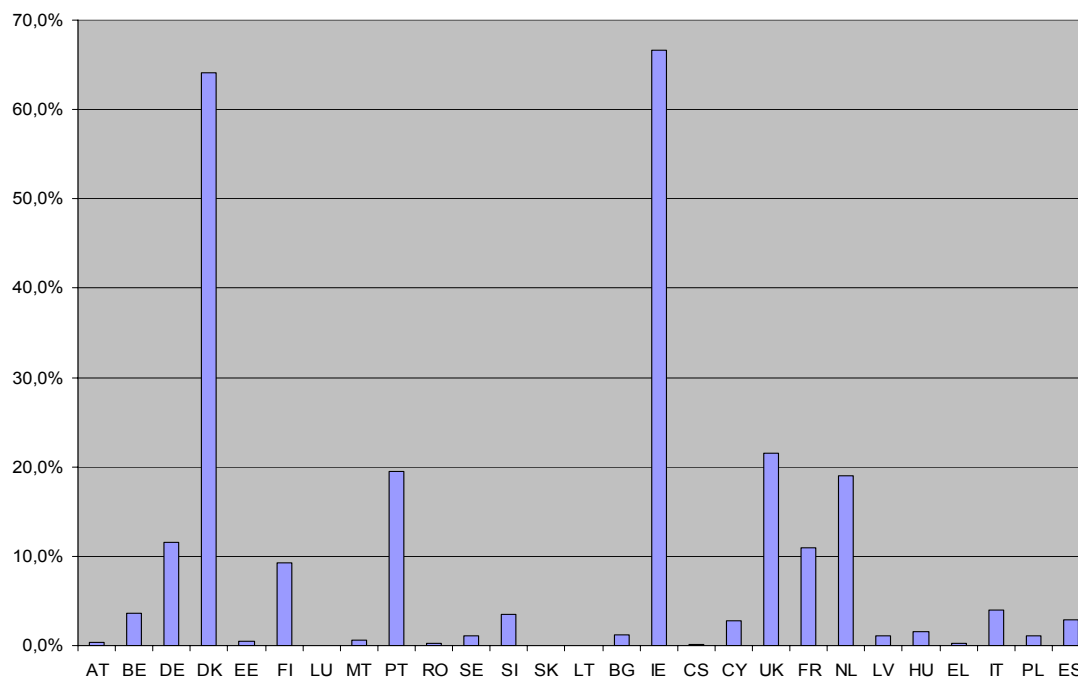
Liczba zapisów w sprawie środków pieniężnych
– wszystkie państwa członkowskie -
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych
za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 6:

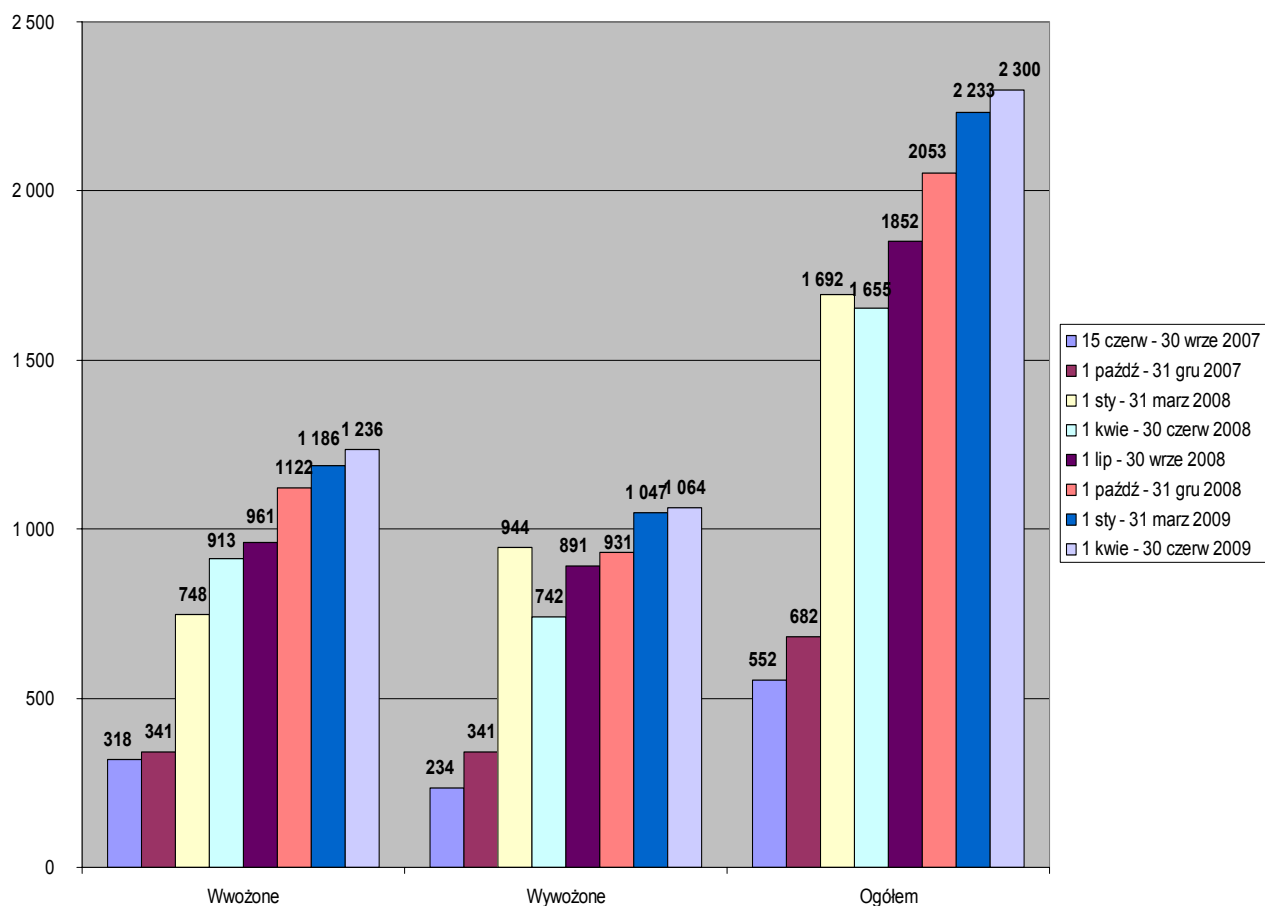
Proporcja zapisów w sprawie środków pieniężnych do całkowitej liczby deklaracji w sprawie środków pieniężnych
– wszystkie państwa członkowskie -
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZAŁĄCZNIK 7:

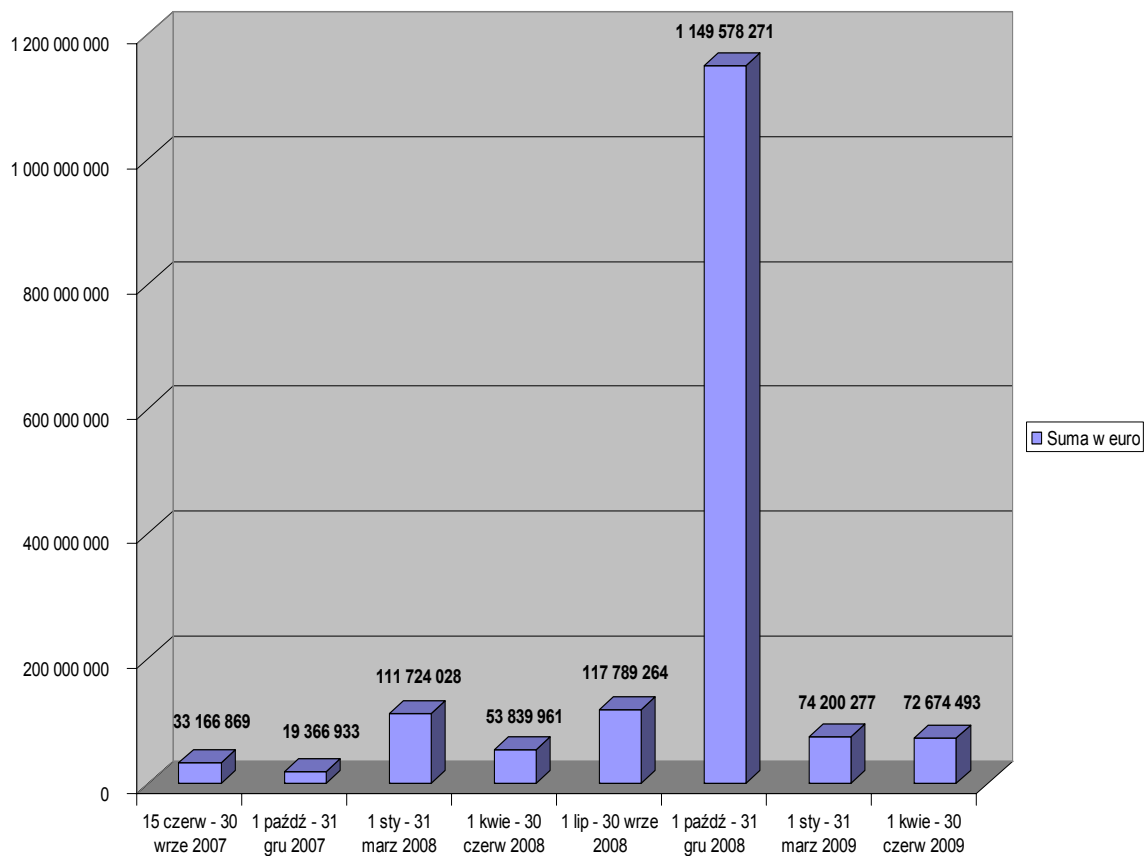
Zmiany w liczbie zapisów środków pieniężnych
– ogółem –
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.

ZALĄCZNIK 8:

Zmiany w zapisach w sprawie środków pieniężnych (równowartość w EUR)
– ogółem –
od 3. kwartału 2007 r. do 2. kwartału 2009 r.

IT, PL i GR nie dostarczyły danych na temat kontroli środków pieniężnych za 3. i 4. kwartał 2007 r. BE nie przedłożyła danych za 3. kwartał 2007 r.